

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoP/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420200026
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4420200026.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej v právnej veci navrhovateľky: C. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/XX, XXX XX P., zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária Timoranská & Štofková, s.r.o., so sídlom Pribinova 9, 940 02 Nové Zámky, proti manželovi: Z. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. X, XXX XX V., o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletej C. U., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny O. K., odvolaní Z. U. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/2/2020-476 zo dňa 30.06.2021 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. týkajúcom sa určenia vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu a vo výroku IV. týkajúcom sa trov konania potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo uzatvorené medzi navrhovateľkou C. U. a manželom Z. U. dňa XX.XX.XXXX pred Matričným úradom v P., maloletú C. U. zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Otcovi maloletého dieťaťa súd uložil povinnosť platiť výživné v sume 300 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc právoplatnosťou rozsudku. Styk otca s maloletou C. súd neupravil. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Toto rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 23 ods. 1, 2, § 24 ods. 1, 3, 4, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5 a § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) a § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

2. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že manželstvo účastníkov konania bolo uzatvorené dňa XX.XX.XXXX a pochádza z neho jedno maloleté dieťa, pričom v súčasnej dobe osobnú starostlivosť o maloleté dieťa zabezpečuje matka, ktorá sa v R. XXXX po fyzickom napadnutí a znásilnení manželom, s maloletou zo spoločnej domácnosti odsťahovala. Od tej doby manželia spolu nehospodária, intímne spolu nežijú, vzájomne si nepomáhajú a nie sú schopní vytvoriť zdravé rodinné prostredie. Príčinu rozvratu manželstva súd videl v agresívnom správaní manžela voči navrhovateľke, v dôsledku čoho bolo voči nemu aj vznesené obvinenie za zločin znásilnenia podľa § 199 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona. Súd prijal záver, že manželstvo účastníkov konania je trvalo a vážne rozvrátené, neplní svoj spoločenský účel a predstavuje len formálny zväzok.

Preto manželstvo rozviedol a zároveň rozhodol o úprave práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu tak, že ho zveril do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal na výživné v sume 300 eur mesačne.

3. Pri určení výšky výživného súd vychádzal z odôvodnených potrieb maloletej a zo schopností, možností a majetkových pomerov rodičov. Skonštatoval, že maloletá je zdravotne postihnutá a vyžaduje 24 hodinovú starostlivosť. Je dispenzarizovaná v neurologickej, ortopedickej, pneumologickej, kardiologickej, oftalmologickej, ORL ambulancii a u rehabilitačného lekára. Má diagnostikovaný kvadraparetický syndróm, hypertonický s axiálnou hypotóniou. Maloletá má bežné potreby na oblečenie a stravu a mimoriadne potreby v súvislosti so zdravotným stavom. Vitamíny mesačne stoja okolo 15 eur, plienky 30 eur, mlieko 40 eur, hygienické potreby 15 eur. Okrem toho matka s ňou chodí na rehabilitačné pobyty do R. do P., do rehabilitačnej nemocnice Z. do Y. G. a do rehabilitačného centra U. v M.. Pobyty si musí hradiť sama. Finančne jej pomáhajú rodinní príslušníci. Pobyť v R. v P. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX stál 1.988 eur. K tomu za ubytovanie a stravu pre matku a maloletú platila matka ešte 867,60 eura. Ďalší rehabilitačný pobyt maloletej v R. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX stál 2.290 eur. Pobyť v rehabilitačnom centre U. v M. stál 420 eur. Okrem toho dieťa potrebuje rehabilitačné pomôcky, napr. bazén, hračky do vody, stôl Baby, odrážadlo, klin, atlas, valec, kocku na sedenie s granulátom, čo stojí nemálo finančných prostriedkov, napr. valec stojí 39 eur, kocka na sedenie s granulátom 23,50 eura, odrážadlo 25,39 eura. Tiež potrebuje ortopedickú obuv, pričom detské sandále stoja 24,90 eura a detské topánky 29,40 eura. Maloletá na podporu jemnej motoriky potrebuje hračky a neustále rehabilitačné pobyty. V priebehu roka absolvuje rehabilitačné pobyty v R. P., kde dva týždne pobytu stoja 5.800 eur. V rehabilitačnej nemocnici Z. v Y. G. stojí pobyt na deväť dní 500 eur, v rehabilitačnom centre U. v M. stojí mesačný pobyt 500 eur. Pri financovaní týchto pobytov pomáha matke jej otec.

4. Navrhovateľka poberá rodičovský príspevok od XX.XX.XXXX v sume 214,70 eura mesačne, od XX.XX.XXXX v sume 220,70 eura mesačne, od XX.XX.XXXX v sume 370 eur mesačne a v súčasnosti vo výške 378,10 eura mesačne. Okrem toho poberá prídavok na dieťa vo výške 25,50 eura mesačne. S maloletou býva u svojho otca v rodinnom dome, ktorý pozostáva z troch izieb, kuchyne, toalety a príslušenstva. Náklady na bývanie predstavujú mesačne okolo 150 eur, v čom je zahrnutá elektrina, voda, plyn, drevo a poplatok za TV a internet. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť navrhovateľka nemá.

5. Súd ďalej konštatoval, že otec nemá žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok. Pracuje v K. a od L. XXXX zarába priemerne mesačne 1.646,40 eura. Náklady na ubytovanie, cestovné (požičané auto, vlak, autobus), stravu, oblečenie, účtovníka, internet a telefón predstavujú okolo 1.000 eur mesačne. Na opravu rodinného domu si otec mesačne odkladá 150 eur. Mesačne sa snaží ušetriť okolo 300 eur. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť otec nemá.

6. Súd skúmajúc odôvodnené potreby maloletej C., ako aj osobné a zárobkové možnosti a schopnosti rodičov dospel k záveru, že výživné na maloletú v sume 300 eur mesačne je primerané jej odôvodneným potrebám, ako aj osobným a zárobkovým možnostiam a schopnostiam rodičov. Podľa názoru súdu je v možnostiach a schopnostiach otca platiť výživné v určenej výške. Pokiaľ otec zo svojho priemerného mesačného čistého príjmu 1.646,40 eura zaplatí výživné 300 eur, zostane mu 1.346,40 eura mesačne, čo je o 1.131,57 eura mesačne viac, ako činí životné minimum (214,83 eura) podľa zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime; otcovi teda zostane dostatok finančných prostriedkov na uspokojenie jeho životných potrieb.

7. Styk otca s maloletou súd neupravil, pretože ho v súčasnej dobe vzhľadom na prebiehajúce trestné konanie nie je možné realizovať. Okresný súd Bratislava III. totiž uznesením č. k. Tp/57/2018 zo dňa XX.XX.XXXX uložil otcovi povinnosti a obmedzenia vo vzťahu k matke maloletej, a to zákaz akéhokoľvek fyzického kontaktu s matkou dieťaťa, zákaz ju kontaktovať formou elektronickej komunikácie alebo inými obdobnými prostriedkami a zákaz zdržiavať sa v blízkosti jej obydli, resp. tam, kde sa matka zdržuje. Vzhľadom na vek dieťaťa, ako aj jeho zdravotný stav (maloletá potrebuje štyrikrát denne cvičiť, pričom tieto cvičenia s ňou vykonáva matka) by mala byť matka prítomná pri styku, čo vychádzajúc z obsahu vyššie uvedeného uznesenia nie je možné, preto súd styk otca s maloletou neupravil. Z trestného konania síce nevyplýva, že by otec ubližoval maloletej, ale tá bola prítomná pri útokoch voči matke, pričom je tu určitá obava, ako by sa otec zachoval k maloletej, pokiaľ by sa styk realizoval, keďže aj v minulosti viezol dieťa autom bez pripútania na svojich kolenách, čo vzhľadom na zdravotný stav maloletej mohlo ohroziť jej život, zdravie a priaznivý vývin.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý uviedol, že súd mu odňal možnosť konať pred súdom napriek odôvodnenému ospravedlneniu jeho neúčasti na pojednávaní, na ktorú súd nereagoval. Namietal, že súd nedostatočne zistil skutkový stav a nevykonal potrebné dokazovanie, t. j., že v R. XXXX mu súdny exekútor strhol 830 eur na úhradu výživného. Rozsudok mu bol doručený takmer po dvoch mesiacoch od jeho vyhlásenia. Vyčítal súdu, že sa nepokúsil o záchranu manželstva, ako aj to, že sa nemohol k veci vyjadriť. Súd pri určení vyživovacej povinnosti vychádzal z príjmu 1.650 eur, avšak nijako nezohľadnil, že v rokoch XXXX až XXXX mal mínusové daňové priznanie a že bol kvôli Covid obmedzeniam 6 mesiacov na podpore od štátu. Počas lockdownu zarábal 8 mesiacov 1.157 eur mesačne. Súd neprihliadol na skutočnosť, že matka platí dieťaťu rehabilitácie z peňazí darovaných rodičmi, pričom jej príjem je 370 eur a od neho žiada platiť 300 eur. Otec sa má podieľať na polovici nákladov na dieťa, čo by znamenalo, že náklady predstavujú 600 eur, ktoré matka nezdokladovala. Matka tiež nepreukázala, že platí nájom vo výške 150 eur mesačne. Ak by mal platiť 300 eur mesačne na výživné, nezostalo by mu vôbec nič, musel by sa vrátiť na F. a byť na podpore. Záverom uviedol, že požaduje zabezpečiť výpis z účtu matky, aby mal prehľad „kam peniaze určené na maloletú idú“, založiť sporiaci účet na meno maloletej, kam bude poukazovať výživné.

9. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že otec sponchybňuje súdom určenú výšku výživného a zároveň vytýka súdu, že sa nepokúsil o zmierenie manželov. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že otec sa s dcérou nestretáva z dôvodov na jeho strane, ide predovšetkým o zákaz priblíženia sa k matke, ktorý bol vydaný v trestnom konaní v súvislosti s násilným trestným činom, ktorého sa mal otec voči nej dopustiť. Pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal súd predovšetkým z dokladov predložených otcom o jeho príjme, ktorý v priemere umožňoval určiť výživné vo výške 300 eur mesačne. Je nepochybné, že maloletá C. má zdravotné problémy a s nimi súvisia aj zvýšené výdavky, ktoré vie znášať len vďaka svojim rodičom a prípadným známym, ktorí jej pomáhajú liečbu maloletej financovať. K obnoveniu manželského spoluzitia nemôže prísť a ona svoje rozhodnutie rozviesť sa považuje za nemenné. Zo strachu pred manželom sa osobnej účasti na pojednávaní vyhýbala, preto je výrok súdu o rozvoде správny a jediný možný, a to bez ohľadu na súhlas manžela.

10. Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že otec nevyňaložil žiadne úsilie, ktoré by nasvedčovalo tomu, že má vážny záujem o obnovenie manželstva. Na predvolanie ku kolíznemu opatrovníkovi sa nedostavil, nepovažoval to za potrebné z dôvodu, že ÚPSVaR v V. už šetrl pomery v jeho domácnosti. Z opakovaných šetrení pomerov u matky zistil, že matka maloletému dieťaťu zabezpečuje nadštandardnú starostlivosť a má vytvorené vhodné podmienky na zabezpečovanie riadnej starostlivosti maloletej. Za pomoci svojej rodiny ako aj zbieraním 2 % z dane sa snaží maloletej hradiť rehabilitačné pobyty, ktoré jej pomáhajú zlepšiť zdravotný stav. Dieťa je zdravotne ťažko postihnuté a je dispenzarizované vo viacerých odborných ambulanciách. Matka nemá nárok požiadať od štátu pre maloletú C. kompenzačný príspevok na ošatenie a pohonné hmoty, pretože je stále posudzovaná s manželom, pričom tieto príspevky by jej uľahčili jej neľahkú životnú situáciu. Pri úprave práv a povinností k maloletej na čas po rozvoде manželstva vychádzal súd z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a zo zárobkových schopností oboch rodičov. Otec pracuje v K. a dosahuje dostatočný príjem, z ktorého dokáže hradiť výživné vo výške 300 eur. Príjem matky pozostáva len z rodičovského príspevku a prídavku na dieťa. Matka totiž nemôže pracovať, keďže zabezpečuje dieťaťu celodennú starostlivosť. Stretávanie otca s dieťaťom kolízny opatrovník navrhol neupraviť vzhľadom na zdravotný stav dieťaťa, vyžadujúci si neustálu prítomnosť matky, ku ktorej má otec zákaz priblíženia.

11. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“, v spojení s § 2 ods. 1 CMP), bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65, § 66 CMP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o určení výživného a v súvisiacom výroku o trovách konania je vecne správny. Preto rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP v napadnutých výrokoch potvrdil. Odvolací súd pritom aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. V danej právnej veci ide o konanie o rozvod manželstva a o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode v súlade s ustanovením § 23 a § 24 Zákona o rodine. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľka sa spolu s dcérou C. kvôli agresívnemu správaniu manžela odsťahovala zo spoločnej domácnosti dňa XX.XX.XXXX a voči manželovi sa vedie trestné stíhanie pre zločin znásilnenia podľa § 199 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona. Manželstvo účastníkov konania, ktoré je trvalo a vážne rozvrátené, súd rozviedol, maloleté dieťa na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá sa o dieťa riadne stará, otcu zaviazal na platenie výživného v sume 300 eur mesačne, pričom zohľadnil odôvodnené potreby dieťaťa ako aj možnosti a schopnosti oboch rodičov. Styk maloletej s otcom neupravil.

13. Voči výroku o určení výživného podal otec maloletej odvolanie, namietajúc jeho výšku. Odvolací súd vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie sa stotožnil so záverom o možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu dieťaťa ako aj s jeho odôvodnením, pretože v tomto smere bol prijatý správny právny záver a súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ním citovanými ustanoveniami Zákona o rodine ako aj Civilného mimosporového poriadku.

14. Ustanovenie § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine uvádza, že súčasťou rodičovských práv a povinností je najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletých detí. Obaja rodičia majú k dieťaťu zákonnú vyživovaciu povinnosť, a preto pri svojom životnom smerovaní musia robiť všetko pre to, aby v rámci zodpovednosti za všestranný vývoj svojho dieťaťa dokázali uspokojovať všetky jeho základné životné potreby. Z ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby. Vo všeobecnosti možno za opodstatnené potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať nielen náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ale aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré súvisia napr. so zdravotným stavom oprávneného a podobne. Súd na ne musí pri určovaní výšky výživného prihliadať. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktorým je povinný poskytovať výživné, a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť.

15. Otec v odvolaní namietal, že súd nezohľadnil „jeho mínusové daňové priznanie v rokoch XXXX až XXXX“, že vychádzal len z jeho príjmu 1.650 eur, nezohľadnil jeho zárobok 1.157 eur počas lockdownu a ani to, že bol 6 mesiacov na podpore štátu. K tomu odvolací súd uvádza, že sám otec vo vyjadrení uviedol, že jeho náklady na život predstavujú cca 1.000 eur, pričom sa snaží mesačne usporiť cca 300 eur a 150 eur na opravu domu. Vychádzajúc z tvrdení samotného otca bol aj odvolací súd toho názoru, že je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu maloletej dcéry súdom určenou výškou výživného. Otec súdu tvrdenia ohľadom nižšie dosahovaného príjmu ničím nepreukázal. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že suma 1.646,40 eura je priemerným mesačným príjmom otca dosahovaným od L. XXXX.

16. Matka tým, že zabezpečuje celodennú starostlivosť o maloleté dieťa, ktoré je ťažko zdravotne postihnuté, sa nemôže zamestnať s cieľom dosiahnuť vyšší príjem, z ktorého by dokázala hradiť všetky náklady na život dieťaťa vo väčšom rozsahu. Príjem matky pozostáva len z rodičovského príspevku vo výške 378,10 eura a z prídavku na dieťa vo výške 25,50 eura. Na jej strane bolo potrebné prihliadnuť na osobnú starostlivosť, ktorú dieťaťu zabezpečuje, a preto práve otec má povinnosť prispievať na výživu maloletej po stránke finančnej vo väčšej miere a nielen hradiť výdavky, ktoré predstavujú presnú polovicu, ako to namietal v odvolaní. Potrebné bolo teda zohľadniť príjem oboch rodičov, pričom otec zo svojho príjmu môže na výživu maloletej prispievať oveľa vyššou sumou ako matka, keďže jej príjem to neumožňuje.

17. Tiež nie je pravdou, že rodičia matky jej darovali peniaze, z ktorých matka hradí náklady spojené s výživou maloletej. Rodičia matke vypomáhajú, keďže z jej príjmu by nedokázala hradiť výdavky spojené s nákladmi na život jej a dcéry. Tieto výdavky by mal však hradiť prioritne otec maloletej; rodičia matky len supľujú povinnosť, ktorú by si mal plniť on.

18. Otec v odvolaní namietal, že mu súd odňal možnosť konať pred súdom napriek ospravedlneniu jeho neúčasti na pojednávaní, na ktorú súd nereagoval. K tomu odvolací súd uvádza, že súd vytýčil termín pojednávania na deň 30.06.2021 po tom, ako sa otec ospravedlnil na už skôr vytýčený termín pojednávania, ktorý sa mal konať dňa 16.04.2021. Po ospravedlnení otca súd termín pojednávania zrušil a stanovil nový na deň 30.06.2021. Otec sa však opätovne ospravedlnil, žiadal konanie odročiť a ako dôvod uviedol, že musí cestovať „z takmer Z. B.“ do V. a z V. do O. K., čo je nákladné a časovo náročné. Síce má dva a pol dňa dovolenku a zamestnávateľ ho musí uvoľniť, nedá sa to však stihnúť v rámci jedného dňa voľna. Súd na žiadosť otca o odročenie pojednávania reagoval listom zo dňa 29.06.2021, v ktorom mu oznámil, že jeho žiadosť o odročenie pojednávania v zmysle § 183 ods. 4 CSP neakceptuje, keďže nejde o dôležitý dôvod. Tiež ho upovedomil o tom, že vec bola prikázaná Okresnému súdu O. K. z dôvodu vhodnosti, pričom rozhodnutie o prikázaní veci si otec prevzal dňa 27.12.2019. Súd teda postupoval v zmysle toho, čo mu ukladá Civilný sporový poriadok a správne vyhodnotil, že ďalšie odročenie pojednávania nie je dôvodné. Otec mal možnosť dostaviť sa na termín pojednávania vytýčený súdom. Ďalšie odročenie by znamenalo len zbytočné prietahy v konaní, zohľadniac aj dátum podania návrhu na súd dňa XX.XX.XXXX, od ktorého uplynula doba takmer troch rokov, a preto bolo správne a potrebné ďalej vo veci konať a rozhodnúť. Okrem týchto dvoch ospravedlnení otca sa v spise nachádza aj ďalšie ospravedlnenie na termín vytýčený Okresným súdom Bratislava III. na deň XX.XX.XXXX, ktorému súd vyhovel a pojednávanie odročil. Z obsahu spisu je zrejmé, že otec sa na každý súdom vytýčený termín pojednávania (s výnimkou tých, ktoré boli zrušené samotným súdom) ospravedlnil, čo svedčí o jeho postoji k veci a nezaujme na jej skončení. Vychádzajúc z vyššie uvedeného musel odvolací súd prijať zver, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď vo veci konal a zároveň aj rozhodol. Otcovi možnosť konať pred súdom neodňal a oznámil mu, že jeho žiadosť o odročenie pojednávania neakceptuje, pričom bolo na rozhodnutí otca, či sa pojednávania zúčastní alebo nie.

19. Námietku otca ohľadom manželstva, o ktorého záchranu sa súd prvej inštancie nepokúsil, neposúdil odvolací súd ako odvolanie aj voči rozsudku o rozvoде manželstva. Manžel fakticky nenamietal voči samotnému rozvođu a skutočnostiam, ktoré súd považoval za preukázané v súvislosti s rozpadom manželstva, ktoré si neplní žiadnu zo svojich funkcií. Rozsudok preto pre absenciu odvolania voči výroku I. o rozvođe manželstva nadobudol právoplatnosť; rovnako tak aj ďalšie výroky rozsudku ohľadom zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matke a o úprave styku s maloletou.

20. Otec ďalej v odvolaní požadoval, aby matka zriadila dieťaťu sporiaci účet, kam by on poukazoval peniaze. Podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine sa osobitný účet maloleteho dieťaťa zriaďuje len v prípade, že otec by bol nad rámec súdom určeného výživného schopný zo svojich príjmov hradiť dieťaťu aj ďalšie finančné prostriedky, z ktorých by sa tvorili dieťaťu úspory. V danom prípade je suma súdom určeného výživného vzhľadom na zdravotný stav dieťaťa primeraná jeho potrebám, a preto bola otcovi uložená povinnosť poukazovať výživné k rukám matky. Pokiaľ by však otec bol schopný zo svojich príjmov hradiť aj ďalšie finančné prostriedky nad rámec súdom určeného výživného, je možné maloletej zriaďiť aj osobitný účet, na ktorý by otec finančne prispieval, s cieľom tvoriť dieťaťu úspory do budúcnosti.

21. Z dôvodov opísaných vyššie odvolací súd považoval odvolanie otca za neopodstatnené, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výživnom a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).